

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 grudnia 2018 r. – Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, 3 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4, art. 18 ust. 8, ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, z późn. zm.) art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017r., poz. 1938) stwierdził, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej A. S. (1)

1. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 01.02.2011r. do 23.12.2015r.

1. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 24.12.2015r.

2. miesięczne podstawy wymiaru składek wynoszą z w. wym. tytułu na:

- ubezpieczenia społeczne: 02-12/2011 -2015,40 zł, 01-12/2012 -2115,60zł, 01-12/2013 -2227,80zł, 01-12/2014 - (...),60, 01-12/2015 -1762,39 zł, 01-11/2016 - 0,00 zł, 01-12/2017 - 0,00 zł, 01-12/2018 -0,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne 02-12/2011- 2704,31 zł, 01-12/2012 - 2828,31zł, 01-12/2013 - 2908,13 zł, 01-12/2014 - 3004,48 zł, 01-12/2015 3104,57 zł, 01-12/2016 3210,60 zł 01-12/2017 - 3303,13 zł 01-11/2018 – 3554,93 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż w dniu 20.11.2018r. II Oddział ZUS w Ł. Inspektorat w Ł. wszczął postępowanie na okoliczność ustalenia poprawnego schematu podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz podstaw wymiaru składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej z siedzibą w Ł., ul. (...).

Z analizy dokumentów wynika, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej A. S. (1) zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 01.07.2003r. do 31.01.2011r.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ZUS I Oddział w Ł. ustalił, że w okresie od 01.07.2003r. do nadal A. S. (1) prowadzi działalność gospodarczą w Polsce a od 01.02.2011r. do nadal ww jest zatrudniona przez firmy, które mają siedziby na terenie Wielkiej Brytanii.

Dnia 27.11.2017r. ZUS I Oddział zwrócił się do Instytucji brytyjskiej z prośbą o potwierdzenie zatrudnienia . W odpowiedzi ZUS otrzymał informację ,że brak jest dowodów faktycznego pobytu i pracy A. S. (1) na ternie Wielkiej Brytanii. Wobec tego w związku z ustaleniami z instytucją brytyjską w okresie od 01.02.2011r. do 23.12.2015r. wskazał, iż A. S. (1) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, natomiast od 24.12.2015r. tylko obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Tym samym ustalono prawidłowe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 01.02.2011r.

Wysokość należności na ubezpieczenia społeczne reguluje art. 18 ust. 8 zgodnie z którym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi kwota nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek. Składka w nowej wysokości obowiązuje od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku.

Wysokość należności na ubezpieczenie zdrowotne w okresie od 15.01.2010r. reguluje art. 81 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych zgodnie z którym podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 litera "c" stanowi zadeklarowana kwota nie niższa

jednak niż 5% przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 01 stycznia do 31 grudnia danego roku, jest miesięczna i niepodzielna. Oznacza to, że również w sytuacji, gdy ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu przez część miesiąca, składka jest opłacona od podstawy wymiaru w pełnej wysokości.

/decyzja z dnia 17.12.2018 r. w aktach ZUS k. nienumerowane/

W dniu 16.01.2019 r. odwołanie od powyższej decyzji w zakresie pkt. 1 i 3 wniosła A. S. (1). Odwołująca podniosła, iż nadal prowadzi działalność gospodarczą w Polsce i jednocześnie jest zatrudniona przez firmę która ma siedzibę w Wielkiej Brytanii. Powyższego mają dowodzić dokumenty NIN umowa o pracę, lista płac oraz legitymacja ubezpieczeniowa. Odwołująca wskazała, iż nie poinformowano jej, że Instytucja Brytyjska miała przedstawić organowi rentowemu jakiegokolwiek informacje i brak jest jakichkolwiek dowodów jej zatrudnienia w Wielkiej Brytanii, nie okazano jej tej informacji. Podniosła też, iż mimo jej starań jej wniosek o wydanie dokumentu A1 przez Urząd w Wielkiej Brytanii pozostaje bez odpowiedzi. Wobec tego wnosi o wstrzymanie wykonania decyzji do czasu nadesłania wskazanego dokumentu.

/ odwołanie k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał argumentację podniesioną w zaskarżonej decyzji.

/ odpowiedź na odwołanie k. 5-5v.

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni A. S. (1) od 01.07.2003r. prowadzi działalność gospodarczą w Polsce a od 01.02.2011r. ww jest zatrudniana przez firmy, które mają siedziby na terenie Wielkiej Brytanii.

/ bezsporne/

A. S. (1) zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 01.07.2003r. do 31.01.2011r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

/ bezsporne/

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej w Polsce wnioskodawczyni szyje odzież. Wskazaną działalność wnioskodawczyni prowadzi wraz z mężem S. S. (1).

/zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 27 sierpnia 2019 00:05:38 -00:06: 42 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:02:24-00:14:13, zeznania świadka S. S. (1) protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:16:29-00:31:03/.

Natomiast zatrudnienie w Wielkiej Brytanii dotyczy działalności reklamowej, którą wnioskodawczyni ma wykonywać przez Internet. Polega ona na pozyskiwaniu klientów i kojarzeniu firm m.in. z branży odzieżowej. Praca ma polegać na wyszukiwaniu firm w Internecie i przekazywaniu informacji na temat współpracy. Szuka firm, która szyje bądź sprzedaje odzież i przekazuje te informacje do angielskiego pracodawcy. Nadto A. S. (1) zajmuje się rozpowszechnianiem reklam. Wnioskodawczyni kopiuje daną ulotkę i rozsyła na inne adresy. Firmie, która ją zatrudnia płacą różne firmy poszukujące kontrahentów. Wnioskodawczyni w ramach umowy o pracę przesyła tylko dane. Wnioskodawczyni wykonuje wszystkie te czynności na terenie Polski.

/zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 27 sierpnia 2019 00:05:38 -00:06: 42 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:02:24-00:14:13, zeznania świadka S. S. (1) protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:16:29-00:31:03/.

Wynagrodzenie wnioskodawczyni otrzymuje gotówkowo przez biuro – kancelarię, która pobiera z tego tytułu wynagrodzenie i umożliwia prowadzenie takiej działalności.

/zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 27 sierpnia 2019 00:05:38 -00:06: 42 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:02:24-00:14:13, zeznania świadka S. S. (1) protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:16:29-00:31:03/

Właścicielem firmy (...), która zatrudnia wnioskodawczynię w Wielkiej Brytanii jest jej mąż S. S. (1)

/zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 27 sierpnia 2019 00:05:38 -00:06: 42 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:02:24-00:14:13, zeznania świadka S. S. (1) protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:16:29-00:31:03 umowa o pracę z firmą (...) k. 16-18/.

Mąż wnioskodawczyni z tytułu prowadzenia działalności reklamowej podlega ubezpieczeniom na terenie Wielkiej Brytanii dysponuje dokumentem A-1, do którego ZUS nie miał żadnych zastrzeżeń.

/zeznania świadka S. S. (1) protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:16:29-00:31:03/.

Wnioskodawczyni nie dysponuje dokumentem A- 1, choć występowała o niego wielokrotnie i wielokrotnie występowała o wyjaśnienia w tym przedmiocie do urzędów brytyjskich. Pierwszy wniosek o wydanie tego dokumentu złożyła jednocześnie z mężem.

/pismo k. 15 zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 27 sierpnia 2019 00:05:38 -00:06: 42 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:02:24-00:14:13, zeznania świadka S. S. (1) protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:16:29-00:31:03/.

Wnioskodawczyni posiada numer ubezpieczenia na terenie Wielkiej Brytanii. Za ubezpieczoną z tytułu zatrudnienia były odprowadzane podatki.

/listy płac z tytułu zatrudnienia w firmie (...) za okres 2018 -2019 k. 19-29, za okres 2015-2017 k. 30-35, wydruk dokumentacji z H. R. & C. za okres 2015-2019 k. 76, z dnia 27 sierpnia 2019 00:05:38 -00:06: 42 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:02:24-00:14:13/.

Wnioskodawczyni nie posiada zaświadczenia na formularzu A1.

/ zeznania wnioskodawczyni z dnia 27 sierpnia 2019 00:05:38 -00:06: 42 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 19 marca 2019 r. 00:02:24-00:14:13, /

Decyzją z dnia 26 lutego 2013 r. nr (...) - Ko Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że A. S. (1) z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 1 lutego 2011 r. do nadal oraz ustalił miesięczne podstawy wymiaru składek.

/ decyzja z dnia 26 lutego 2013 k. 2-5 plik I akt ZUS załączonych do akt sprawy/

Na skutek odwołania wnioskodawczyni od powyższej decyzji Sąd O. w Ł. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń społecznych wyrokiem z dnia 2 czerwca 2015 r. w sprawie sygn akt VIII U 1127/13 zmienił zakarzoną decyzję z dnia 26 lutego 2013 r. dotyczącą A. S. (1) i ustalił iż nie podlega ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w okresie wskazanym w decyzji. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd podniósł iż organ rentowy był uprawniony tylko do wskazania

ustawodawstwa właściwego stosownie do treści art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 883/2004, nie miał zaś kompetencji do oceny zaistnienia stosunku ubezpieczenia w sensie prawnym.

/ wyrok z dnia. 2.06.2015 r. wraz z uzasadnieniem k. nienumerowane w załączonych aktach ZUS/

Wyrokiem z dnia 12 września 2017 r. Sąd(...) na skutek apelacji organu rentowego uchylił powyższy wyrok w części dotyczącej A. S. (1) oraz poprzedzając go decyzję organu rentowego i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania organowi rentowemu. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia podniesiono, iż istotą sprawy było ustalenie właściwego ustawodawstwa dla odwołującej, które winno poprzedzać wydanie decyzji w przedmiocie podlegania ubezpieczeniom społecznym. Tym samym ani organ rentowy ani Sąd Okręgowy nie rozpoznali istoty odwołania, a jego zweryfikowanie wymagało dokonania istotnych ustaleń faktycznych i prawidłowego zastosowania przepisów prawa materialnego.

/ wyrok z dnia 12.09.2017 r. wraz z uzasadnieniem k. nienumerowane w załączonych aktach ZUS/.

W związku z Wyrokiem Sądu Apelacyjnego pismem z dnia 6.11.2017 r. organ rentowy zwrócił się do A. S. (1) z żądaniem przedstawienia informacji do kiedy ww. była zatrudniona na terenie Wielkiej Brytanii, wskazania czy nadal prowadzi działalność gospodarczą w terminie 7 dni.

/ pismo z dnia 6.11.2017 r. k. nienumerowane w aktach ZUS dołączonych do decyzji z dnia 15 grudnia 2017 r. /

W odpowiedzi na powyższe mailem z dnia 27 listopada 2017 r. ubezpieczona wskazała iż nadal prowadzi firmę w Wielkiej Brytanii. Dodatkowo załączyła ostatnią list płac wraz z opłaconymi składkami. W uzupełnieniu tej informacji w mailu z dnia 5 grudnia 2017 r. na żądanie organu rentowego ubezpieczona podała, iż posiada numer ubezpieczenia NIN SP (...), była zatrudniona w (...) od 1.02.2011, w (...). Od 1.12.2012 r. a następnie w (...) LTD do dziś. Podkreśliła iż zlecenia wykonuje przez Internet, oraz że wielokrotnie występowała do H. R. & C. ((...)) o zaświadczenie A 1, jednak do dziś go nie otrzymała. Wskazała, iż mąż dysponuje takim zaświadczeniem.

/ Korespondencja mailowa k. nienumerowane w aktach ZUS dołączonych do decyzji z dnia 15 grudnia 2017 r. /

Korespondencją mailową z dnia 27. 11.2017 r. organ rentowy zwrócił się do instytucji brytyjskiej H. R. & C. ((...)) z prośbą o potwierdzenie zatrudnienia A. S. (1) w odpowiedzi na powyższe uzyskał informację, iż brak jest dowodów faktycznego pobytu i pracy ww na terenie Wielkiej Brytanii (dowodem takim nie jest fakt posiadania umowy o pracę, czy numeru ubezpieczenia)

/ Korespondencja mailowa k. nienumerowane w aktach ZUS dołączonych do decyzji z dnia 15 grudnia 2017 r. pismo z dnia 11 grudnia 2017 r. w języku angielskim k. nienumerowana w aktach ZUS dołączonych do decyzji z dnia 15 grudnia 2017 r. /

Decyzją z dnia 15 grudnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 11 ust. 3 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz. UE serii (...)) nr 166 z dnia 30 kwietnia 2004 r., s. 1, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 72, z późn. zm.) oraz art. 16 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz. UE serii (...)) nr 284 z dnia 30 października 2009 r., s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym”, w sprawie zawiadomienia z dnia 05.10.2017 r. o wykonywaniu pracy najemnej na terenie Wielkiej Brytanii stwierdził, że A. S. (1) tymczasowo podlega ustawodawstwu polskiemu w okresie od 01.02.2011 r. do 30.11.2018 r. W decyzji wskazano, że powyższe ustalenie ustawodawstwa właściwego ma charakter tymczasowy i stanie się ostateczne w terminie dwóch miesięcy od momentu poinformowania o nim instytucji wyznaczonych przez właściwe władze zainteresowanych państw członkowskich, o ile ustawodawstwo nie zostanie ostatecznie określone na podstawie art. 16 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego, lub przynajmniej jedna z zainteresowanych instytucji nie poinformuje Oddziału w Ł. przed upływem tego dwumiesięcznego terminu

o niemożności zaakceptowania określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa lub o swojej odmiennej opinii w tej kwestii.

/ decyzja z dnia 15 grudnia 2017 r. k. nienumerowane w aktach ZUS dotyczących tej decyzji/

Decyzje z dnia 15 grudnia 2017 r. doręczono wnioskodawczyni w dniu 19 grudnia 2017 r.

/ potwierdzenie odbioru k. nienumerowane w aktach ZUS dołączonych do decyzji z dnia 15 grudnia 2017 r./

Jednocześnie pismem z dnia 15 grudnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. poinformował (...) N. (...) H. R. & C. Wielka Brytania o treści wskazanej decyzji dodatkowo wskazując, iż A. S. (1) w okresie od 1.07.2009 r. do nadal prowadzi działalności gospodarczej w Polsce, od 1.02.2011 r. do nadal jest zatrudniona przez firmy, które mają siedziby na terenie Wielkiej Brytanii: (...) LTD - C. S. V. P., N. S., N., U. K., (...) od 1.12.2011 r., (...) LTD - 134 S. A., L., (...) od 1.12.2012 r., (...) LTD. - 134 S. A., L., (...).

/Pismo do R. & C. Wielka Brytania z dnia 15.12.2017 k. nienumerowane w aktach ZUS dołączonych do decyzji z dnia 15 grudnia 2017 r./

W odpowiedzi na powyższe organ brytyjski nie zajął stanowiska w sprawie.

/ bezsporne/

Pismem z dnia 15 lutego 2018 r. A. S. (1) w związku z decyzją dotyczącą ustalenia dla niej tymczasowo ustawodawstwa polskiego wniosła o wydłużenie terminu do zajęcia przez nią stanowiska, wskazała że nie miała możliwości zorganizowania pełnej dokumentacji pozwalającego na ustalenie właściwego dla niej ustawodawstwa i zwróciła się o wskazanie jakie dokumenty winna złożyć celem ustalenia ustawodawstwa angielskiego.

/ pismo z dnia 15.02.2018 r. k. nienumerowane w aktach ZUS dołączonych do decyzji z dnia 15 grudnia 2017 r./

W odpowiedzi na powyższe organ rentowy pismem z dnia 23 lutego 2018 r. doręczonym wnioskodawczyni z 8.03.2018 r. wysłał wnioskodawczyni kwestionariusz uzyskany z urzędu brytyjskiego dotyczący ustalenia właściwego ustawodawstwa z informacją, iż jedno z pism winna przekazać pracodawcy oraz wyjaśnieniem, iż niezbędną dokumentację ubezpieczoną winna zgromadzić w terminie 30 dni od otrzymania niniejszego pisma.

/ pismo z dnia 23.02.2018 r. k. nienumerowane w aktach ZUS dołączonych do decyzji z dnia 15 grudnia 2017 r./

Wnioskodawczyni w przepisany terminie nie zajęła stanowiska w sprawie i nie przedłożyła kolejnych dokumentów.

/ bezsporne/

W tym stanie rzeczy wydano zaskarżoną decyzję z dnia 17.12.2018 r..

/decyzja z dnia 17.12.2018 r. w aktach ZUS k. nienumerowane/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach ZUS i załączonych do akt sprawy. Dokumenty te nie były bowiem kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd jedynie częściowo dał wiarę zeznaniom wnioskodawczyni i jej męża S. S. (1) w zakresie w jakim posłużyły do poczynienia ustaleń. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd nie dał wiary zeznaniom ww. w zakresie w jakim twierdzili, iż w spornym okresie zatrudnienia u pracodawcy z Wielkiej Brytanii A. S. (1) podlegała ubezpieczeniem społecznym tego kraju. Twierdzenia wnioskodawczyni w tym zakresie są bowiem gołosłowne i nie znajdują potwierdzenia w złożonych przez nią dokumentach.

Podkreślić należy, iż przedłożone przez powódkę dokumenty w postaci umów o pracę, kopii list płac potwierdzających fakt płacenia podatków na terenie Wielkiej Brytanii z tytułu zawartych umów o pracę, jak i posiadania numeru

ubezpieczenia społecznego - o czym będzie jeszcze mowa w rozważaniach -nie mogą stanowić dowodu podlegania przez nią ubezpieczeniom społecznym w Wielkiej Brytanii, z tych też względów pozostają bez wpływu na wynik wydanego w sprawie rozstrzygnięcia. Z tych względów Sąd nie zwracał się do podmiotu wskazanego przez ubezpieczoną o dostarczenie dokumentów związanych z zatrudnieniem. Ponadto załączona dokumentacja stanowi wydruki nie sygnowane żadnym podpisem i nie jest poświadczona za zgodność z oryginałem, z tych zatem także względów walor dowodowy powyższych materiałów jest wątpliwy.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 w związku z art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, z późn. zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na terenie Polski prowadzą pozarolniczą działalność: od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w stanie prawnym obowiązującym od 20.09.2008 r.

W myśl z art. 8 ust. 6 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się min. osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych (pkt 1).

Wobec powyższego bezspornie uznać należy, iż odwołująca pozarolniczą działalność prowadzi od dnia od 01.07.2003r. tj. od daty rozpoczęcia wykonywania działalności wskazanej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Odnosząc się do spornej kwestii związanej z podleganiem obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu rentowym i wypadkowemu w okresie od 01.02.2011r. do 23.12.2015r. a zdrowotnemu od 01.02.2011r. do 30.11.2018 wobec prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej i zastosowania właściwego ustawodawstwa, to wskazać należy, iż zasady regulujące stosowanie systemów zabezpieczenia społecznego w przypadku prowadzenia działalności na własny rachunek i wykonywania pracy najemnej jednocześnie w kilku państwach członkowskich zostały zawarte w regulacjach unijnych.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych regulacja unijna dotyczy jedynie koordynacji systemów ubezpieczeń społecznych państw członkowskich. Prawo pierwotne w tym zakresie stanowi art. 42 Traktatu WE oraz przepisy art. 39,43 i 44 tegoż Traktatu. W myśl powołanego przepisu art. 42 (...), stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251, przyjmuje w dziedzinie zabezpieczenia społecznego środki niezbędne do ustanowienia swobodnego przepływu pracowników: w tym celu (...) ustanawia system umożliwiający pracownikom migrującym oraz uprawnionym osobom od nich zależnym: zaliczanie wszystkich okresów uwzględnianych w prawie poszczególnych państw w celu nabycia i zachowania praw do świadczenia oraz naliczania tych świadczeń, wypłatę świadczeń osobom mającym miejsce zamieszkania na terytorium państw członkowskich. Regulacje wspólnotowe wprowadzają reguły kolizyjne określające, ustawodawstwo którego Państwa członkowskiego będzie miało zastosowanie do skarżących. Reguły koordynacji nie pozbawiają władz krajowych kompetencji do określania rodzaju świadczeń przysługujących na podstawie prawa wewnętrznego ani warunków ich przyznawania.

Prawo wtórne w tym zakresie stanowi po dniu 1 maja 2010 r. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.UE.L.2004.166.1), które zastąpiło rozporządzenie nr 1408/71/EWG z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego w stosunku do pracowników przemieszczających się we Wspólnocie., jak też przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. (Dz.U.UE.L.2009.284.1), dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004, które z

kolei zastąpiło rozporządzenie wykonawcze nr 574/72/EWG z dnia 21 marca 1972 r., zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 22 maja 2012 r. (Dz.U.U.E.L,2012.149/4.1).

Jednym z fundamentów wspólnotowej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego jest zasada stosowania ustawodawstwa tylko jednego państwa. Zasada ta została wyraźnie zapisana w rozporządzeniu nr 883/2004 - art. 11 ust. 1. Szereg norm kolizyjnych, zamieszczonych w obu rozporządzeniach, służy wyłonieniu właściwego ustawodawstwa, przy czym podstawowym łącznikiem było i jest miejsce wykonywania pracy, a więc przede wszystkim zastosowanie znajduje ustawodawstwo kraju, w którym faktycznie pracownik świadczy pracę.

Zgodnie z art. 13 ust 3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. o koordynacji systemów ubezpieczeń społecznych osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych Państwach Członkowskich podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym wykonuje pracę najemną. W sytuacji, gdy zdarza się taki stan faktyczny, należy odwołać się do przepisów Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie wykonania Rozporządzenia Nr 883/2004. Zgodnie z art. 16 powyższego rozporządzenia instytucje ubezpieczeniowe państw zainteresowanych ustalają właściwe ustawodawstwo dla danej osoby.

Wyłączona jest tym samym możliwość ustalenia prawa właściwego dla tego stosunku prawnego w inny sposób niż wskazany przez normę dotyczącą koordynacji ubezpieczeń społecznych, w szczególności w sposób, w jaki ustala się ustawodawstwo właściwe dla stosunku pracy na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych.

Wg treści art. 16 w/w Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 osoba wykonująca pracę w dwóch lub więcej państwach członkowskich informuje o tym instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, a ona niezwłocznie ustala ustawodawstwo mające zastosowanie do zainteresowanego, uwzględniając art. 13 rozporządzenia podstawowego i art. 14 rozporządzenia wykonawczego.

Wnioskodawczyni A. S. (1) poinformowała organ rentowy, iż prowadzi na terenie Polski działalność gospodarczą oraz przedstawiła umowy o pracę, dowód zgłoszenia do ubezpieczenia.

W tej sytuacji organ ubezpieczeń społecznych miejsca zamieszkania ubezpieczonej był uprawniony tylko do wskazania ustawodawstwa właściwego stosownie do art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 883/2004 (por. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 68/07, OSNP 2008 nr 19-20, poz. 300). Nie miał kompetencji do oceny zaistnienia stosunku ubezpieczenia w sensie prawnym.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych po ponownym rozpoznaniu sprawy zastosował się do tego i wydał w trybie art.16 ust.2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 zaświadczenie o charakterze tymczasowym.

To wstępne określenie mającego zastosowania ustawodawstwa ma charakter tymczasowy, a instytucja informuje wyznaczone instytucje każdego państwa członkowskiego o swym tymczasowym określeniu, które staje się ostateczne w okresie 2 miesięcy od momentu poinformowania o tym instytucji wyznaczonych przez właściwe władze zainteresowanych państw członkowskich, jeśli ustawodawstwo nie zostało już ostatecznie określone lub przynajmniej jedna z instytucji zainteresowanych informuje instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę państwa członkowskiego miejsca zamieszkania przed upływem tego dwumiesięcznego terminu o niemożności zaakceptowania określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa lub o swojej odmiennej opinii w tej kwestii- ust.1-3 art.16.

Dopiero po zaakceptowaniu (również milczącym) przez zagraniczną instytucję ubezpieczeniową decyzji tymczasowej lub przeprowadzeniu wzajemnych uzgodnień w drodze procedury concyliacji, możliwe jest wydanie decyzji ostatecznej. Sąd, w postępowaniu odwoławczym od takiej decyzji, skupia uwagę na zachowaniu właściwej procedury wydania decyzji, gdyż jego kompetencje do oceny stanu prawnego w innym państwie unijnym podlegają ograniczeniom, wynikającym również z konieczności sprawnego i szybkiego załatwiania takich spraw. Celem

przepisów koordynacyjnych było wprowadzenie mechanizmu efektywnego, transparentnego i szybkiego rozstrzygnięcia sporów o ustalenie właściwego ustawodawstwa. Ze względu na różnice między ustawodawstwami krajowymi co do określenia przedmiotu ubezpieczenia społecznego wprowadzono zasadę, że uwzględnianie okoliczności lub wydarzeń mających miejsce w jednym państwie członkowskim nie może w żaden sposób sprawiać, iż właściwym dla nich stanie się inne państwo ani że będzie się do nich stosować jego ustawodawstwo (pkt 11 preambuły rozporządzenia nr 883/2004).

W tym miejscu wskazać należy, iż dokonując oceny okoliczności faktycznych dla potrzeb określenia właściwego ustawodawstwa, dana instytucja może wziąć pod uwagę, oprócz brzmienia umowy o pracę, czynniki takie jak sposób, w jaki uprzednio były w praktyce wykonywane podobne umowy tego rodzaju między pracodawcą a pracownikiem, okoliczności zawarcia owych umów lub ogólniej cechy charakterystyczne i metody prowadzenia działalności przez dane przedsiębiorstwo w zakresie, w jakim czynniki te mogą rzucić światło na rzeczywisty charakter rozpatrywanej pracy – por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 października 2012 r. C-115/11- (...)

Nie jest dopuszczalna ocena stosunku prawnego stanowiącego tytuł ubezpieczenia społecznego w innym państwie członkowskim przez instytucję miejsca zamieszkania osoby wnoszącej o ustalenie właściwego ustawodawstwa. Stwierdzenia spełnienia warunków ubezpieczenia społecznego w systemie prawnym państwa wykonywania pracy podlegającym koordynacji na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/04 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. UE Polskie wydanie specjalne Rozdział 05, Tom 05, s. 72 ze zm.) dokonują organy właściwe do stosowania tego prawa- por. wyrok SN z dnia 6 czerwca 2013 r. II UK 333/12, OSNP 2014/3/47, lex 1438536.

Z powyższego wynika, że do organu rentowego, jak również do sądu polskiego, należy przede wszystkim ustalenie, czy osoba uprawniona podlega ubezpieczeniu społecznemu w danym państwie członkowskim, a nie ustalenie, czy ważnym jest stosunek prawny będący podstawą objęcia jej ubezpieczeniem społecznym w tym państwie. Jeżeli organ rentowy poweźmie wątpliwości co do ważności stosunku prawnego będącego podstawą objęcia tytułem ubezpieczenia społecznego w innym państwie członkowskim w ramach postępowania w przedmiocie ustalenia ustawodawstwa właściwego, to nie może samodzielnie przesądzać tej kwestii (por. K. Ślebzak, Podleganie ubezpieczeniu społecznemu w przypadku jednoczesnego wykonywania pracy i prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium przynajmniej dwóch państw członkowskich UE, Praca i Zabezpieczenie Społeczne 2013 nr 11, s. 33).

Bezspornym jest w rozpoznawanej sprawie, że ubezpieczona nie przedłożyła zaświadczenia instytucji ubezpieczeniowej Wielkiej Brytanii o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu w tym kraju wydanego w trybie ww. rozporządzenia. Dopiero zaś takie poświadczenie byłoby podstawą do uznania, że ubezpieczona podlegała ubezpieczeniom w Wielkiej Brytanii. Brak takiego zaświadczenia warunkował dalsze decyzje podjęte w sprawie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, co już podniesiono w oparciu o wszystkie zaoficerowane przez stronę dokumenty prywatne brak było podstaw do przyjęcia, że A. S. (1) niewątpliwie wykonywała pracę na terytorium Wielkiej Brytanii w oparciu o umowę o pracę i wyłącznie tam podlegała ubezpieczeniom społecznym. Ubezpieczona nie wykazała, aby z racji faktycznie wykonywanej pracy na rzecz brytyjskich podmiotów, z którymi podpisała umowy została objęta systemem ubezpieczeń społecznych tego państwa. Niewątpliwie określoną pracę wnioskodawczyni na rzecz podmiotu znajdującego się w Wielkiej Brytanii wykonywała, jednakże z uwagi na braki dowodowe w tym zakresie, nie można jednoznacznie stwierdzić, iż właściwym dla niej jest ustawodawstwo brytyjskie. Wnioskodawczyni nie ma bowiem wymaganego zaświadczenia A 1 które tylko i wyłącznie mogłoby stanowić podstawę ustaleń odmiennych.

Tym samym z całą stanowczością należy podkreślić, iż zarówno organ rentowy jak i Sąd w oparciu o oferowane przez wnioskodawczynię dowody: umowy o pracę z podmiotem w Wielkiej Brytanii, wydruki list płac potwierdzające fakt posiadania numeru ubezpieczenia na terenie tego państwa jak i opłacenia tam należnych podatków, nie jest władny przesądzić kwestii objęcia powódki ubezpieczeniem społecznym tego kraju. Sąd przy braku zaświadczenia A1 wystawionego przez odpowiednią jednostkę brytyjską nie może orzec w tym przedmiocie – gdyż niewątpliwie decyzja w zakresie objęcia konkretnej osoby zatrudnionej w innym państwie członkowskim systemem ubezpieczeń

społecznych tego państwa należy do jego instytucji. Tym samym fakt podlegania przez A. S. (1) ubezpieczeniom społecznym w Wielkiej Brytanii od 01.02.2011r. do 30.11.2018 r. pozostaje nadal nieudowodnionym.

Znamiennym jest, iż stosowny urząd brytyjski H. R. & C. ((...)) zapytany przez organ rentowy o potwierdzenie zatrudnienia A. S. (1) na terenie Wielkiej Brytanii wskazał, że w jego ocenie brak jest dowodów faktycznego pobytu i pracy ww na terenie tego państwa. Nie zareagował też w żaden sposób w przepisany do tego terminie na przesłaną mu informację o podjętej wobec wnioskodawczyni w dniu 15 grudnia 2017 r. decyzji w przedmiocie objęcia jej tymczasowo ustawodawstwem polskiemu w okresie 01.02.2011 r. do 30.11.2018 r.

Podnieść należy, iż na skutek odwołania od decyzji, zgodnie z art. 232 KPC w zw. z art. 227 KPC, to na ubezpieczonym spoczywa ciężar dowodu okoliczności uzasadniającej jego żądanie wyłączenia z ubezpieczenia społecznego w Polsce. To ubezpieczony powinien udowodnić fakt podlegania ubezpieczeniom w Wielkiej Brytanii w związku z wykonywaniem pracy najemnej na jej terytorium. Tymczasem w przedmiotowej sprawie, żaden wiarygodny i jednoznaczny dowód pochodzący od instytucji Brytyjskich tej okoliczności nie przesądza.

W ocenie Sądu brak też podstaw do uznania, iż wnioskodawczyni nie podlega ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu w Polsce w spornym okresie bowiem jej mąż wykonujący analogiczną działalność na terenie Wielkiej Brytanii dysponuje zaświadczeniem A 1 i podlega ustawodawstwu brytyjskiemu. Mając powyższe na uwadze podnieść należy, iż normy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter bezwzględnie obowiązujących i żadne domniemania w tym przedmiocie nie są dopuszczalne. Ponadto sytuacja wnioskodawczyni i jej męża nie jest tożsamą. Mimo, że oboje de facto w Wielkiej Brytanii zajmują się tym samym - działalnością reklamową to jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie S. S. sam prowadzi Firmę na terenie Wielkiej Brytanii a A. S. jest w niej zatrudniona jako pracownik. Tym samym ich sytuacja prawna w żaden sposób nie może być utożsamiana. Powódka jest pracownikiem najemnym w podmiocie brytyjskim a S. S. jest jego właścicielem

Tym samym z uwagi na brak elementu transgranicznego pozwalającego na stosowanie prawa unijnego słusznie organ rentowy ocenił sytuację prawną ubezpieczonej przy zastosowaniu prawa krajowego, ustawy systemowej. Podkreślić należy, iż w toku prowadzonego przez organ rentowy postępowania ubezpieczona nie przekazała do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych żadnych dokumentów ubezpieczeniowych w sposób wiążący i kategoryczny określający jej sytuację prawną. Skrupulatność organu rentowego była zaś w tej kwestii szczególnie uzasadniona, zważywszy że praktyka uciekania w tańsze ubezpieczenia społeczne do innych państw członkowskich staje się powszechna, a na stronach internetowych reklamują się firmy świadczące w tym zakresie usługi (patrz w wyszukiwarce: jak nie płacić ZUS). Zdaniem Sądu Okręgowego ubezpieczona błędnie pozostaje w przekonaniu, że mimo nieudowodnienia faktycznego podlegania ubezpieczeniom na terenie Wielkiej Brytanii w związku z wykonywaną tam pracą jest zobowiązana do rozliczania niższych danin publicznych z racji podlegania ustawodawstwu ubezpieczeniowemu brytyjskiemu.

Jeszcze raz podnieść należy, iż jak wynika z treści 14c Rozporządzenia Rady (EWG) 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób pracujących na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.Urz. UE L 149 z 05.07.1971 r., s.2 i nast. ze zm.), mającego zastosowanie w niniejszej sprawie, osoba będąca równocześnie pracownikiem najemnym na terytorium jednego Państwa Członkowskiego i prowadząca działalność na własny rachunek na terytorium innego Państwa Członkowskiego podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, na którego terytorium wykonuje pracę za wynagrodzeniem. Odwołująca upatrywała naruszenia przez organ rentowy tego przepisu poprzez wadliwe niezastosowanie w sytuacji, w której w spornym okresie miała wykonywać stanowiące tytuł ubezpieczenia zatrudnienie u podmiotu mieszczącego się w Wielkiej Brytanii, formalnie prowadząc jednocześnie w Polsce działalność gospodarczą, a tym samym podlegała ona ustawodawstwu brytyjskiemu. W kontekście powyższych rozważań, zarzut ten okazał się jednak bezzasadny. Jak zostało bowiem wykazane, ubezpieczona nie udowodniła, aby rzeczywiście systemem tym była objęta. Same natomiast twierdzenia strony w tym przedmiocie okazały się niewystarczające przy braku dowodów mogących takie twierdzenia w sposób niebudzący wątpliwości potwierdzić.

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego, w sprawie nie było podstaw do stwierdzenia, że doszło do naruszenia przepisów powyżej wskazanego rozporządzenia. Natomiast organ rentowy w oparciu o przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych kompetentny był stwierdzić, że ubezpieczona A. S. (1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 01.02.2011r. do 23.12.2015r. oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu do 30.11.2018 r. i ustalić miesięczne podstawy wymiaru składek należnych z tego tytułu.

Na marginesie dla porządku wskazać jedynie należy, iż w prawie ubezpieczeń społecznych związanie sądu (a także organu rentowego) ostateczną decyzją nie ma charakteru bezwzględny. Istnieje możliwość dokonania ponownych ustaleń warunkujących prawo lub wysokość przyznanego wcześniej świadczenia, jednak dopiero po spełnieniu przesłanek określonych w art. 83a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (wyrok SN z dnia 13 czerwca 2013 r., I UK 20/13, LEX nr 1413493). Z treści art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) wynika jednoznacznie, iż przesłanką ponownego ustalenia zobowiązania mogą być nowe dowody lub okoliczności istniejące przed dniem wydania ostatecznej (prawomocnej) decyzji ustalającej zobowiązanie, przedstawione organowi rentowemu przez wnioskodawcę, a uprzednio przez organ rentowy nieuwzględnione jako nieznanne. (Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 24 października 2013 r. II UK 268/13 Legalis Numer 1033807). Tym samym jeśli wnioskodawczynie spełni wskazane przesłanki przedstawi nieujawnione jeszcze dowody na podleganie ubezpieczeniom społecznym w Wielkiej Brytanii, stanowisko organu rentowego w tym przedmiocie będzie mogło zostać zweryfikowane. (por odpowiednio Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 kwietnia 2015 r. III AUa 1934/14 Legalis Numer 1249506) Niemniej jednak w chwili obecnej brak podstaw do podważenia decyzji w tym przedmiocie.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 KPC oddalił odwołanie jako bezzasadne.